

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: J.S., zastoupeného Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem, se sídlem Plzeň, Malá 6, proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016, čj. DSH/5047/16,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Vymezení věci

Žalobou ze dne 11. 5. 2016, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou osobně dne 16. 5. 2016, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016, čj. DSH/5047/16 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále jen „*prvoinstanční správní orgán*“), ze dne 16. 2. 2016, čj. MMP/38201/16 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedené záznamy byly potvrzeny.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“ nebo „*zákon č. 361/2000 Sb.*“).

Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).

[III] Žaloba

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Nesouhlasí zejména se záznamem bodů pod číslem 6 historie bodového ohodnocení za přestupek ze dne 21. 5. 2013 dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., Policie České republiky Plzeň, 3 body. Pokutový blok série FC/2013, č. bloku C 0853193 dle přesvědčení žalobce neobsahuje jeho podpis. Substituční zmocněnkyně právního zástupce žalobce při nahlédnutí do spisu MMP, resp. při seznámení se spisovou dokumentací dne 20. 1. 2016 pořídila fotodokumentaci předmětného pokutového bloku. Fotografovaný pokutový blok obsahuje dle přesvědčení žalobce pouze podpis oprávněné úřední osoby (D.K. 319009), nikoli však podpis žalobce. Podpis úřední osoby začíná hodnotí a následuje nečitelným podpisem, který plynule pokračuje až do kolonky podpis přestupce. Pokud by snad bylo tvrzeno, resp. správními orgány dovozováno, že se nejedná o jeden podpis úřední osoby, nýbrž že v kolonce podpis přestupce má být podpis žalobce, který nějak navazuje či je přepsán přes podpis úřední osoby, pak s tímto jednak žalobce nesouhlasí a jednak namítá, že by se tento podpis zjevně odlišoval od ostatních jeho podpisů (myšleno i od podpisů na ostatních pokutových blocích specifikovaných na str. 3. napadeného rozhodnutí). Pro tento případ by se nejednalo o pravý podpis žalobce.

Žalobce je přesvědčen o tom, že přinejmenším námitku specifikovanou v této žalobě vznesl důvodně, protože měl být záznam bodů pod číslem 6 historie bodového hodnocení vypuštěn. Napadené rozhodnutí je tak dle přesvědčení žalobce nezákonné, neboť byly námitky žalobce zcela zamítnuty. Správní orgán prvního stupně, potažmo žalovaný, měli reflektovat na to, že nejméně záznam pod číslem 6 byl proveden na základě nezákonného podkladu.

[III] Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k obsahu žaloby vyjádřil v podání ze dne 20. 7. 2016, v němž uvedl, že pokutový blok série FC/2013 č. C 0853193 je žalobcem podepsán. Ve spodní polovině bloku se nachází podpis oprávněné úřední osoby p. D.K., na který je plynule navázán podpis přestupce, který se však nachází ve spodní kolonce pokutového bloku, a to spolu s datem přestupku, který byl spáchán dne 21. 5. 2013. Při laickém porovnání podpisu žalobce na ostatních pokutových blocích žalovaný zjistil, že podpis odvolatele není na žádném

pokutovém bloku zcela shodný, naopak všechny jeho podpisy se od sebe odlišují. Co se týče pokutového bloku série FC/2013 č. C 1430532 ze dne 16. 3. 2015, žalovaný zjistil, že i v tomto případě je žalobcův podpis spojený s podpisem policisty. Tvrzení žalobce, že by se na místě přestupkového jednání vůbec nenacházel, vyvrací skutečnost, že během projednání přestupku byl zcela spolehlivě ztotožněn, neboť v horní polovině pokutového bloku je uvedeno jeho jméno a příjmení a dále datum narození včetně posledního trojčísla jeho rodného čísla a adresy trvalého pobytu. V kolonce „totožnost ověřena“ se nachází číslo jeho řidičského průkazu, který byl policistům předložen. Z uvedeného vyplývá, že žalobce dne 21. 5. 2013 spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, jelikož jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Pokutový blok série FC/2013 č. C 0853193 obsahuje veškeré náležitosti k tomu, aby na jeho podkladě mohly být zaznamenány body a žalobce jej stvrdil svým podpisem, kterým vyjádřil souhlas s obsahem tohoto pokutového bloku. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Replika

Žalobce v replice označené datem 11. 5. 2016, soudu doručené dne 19. 10. 2016, k vyjádření žalovaného ohledně pokutového bloku série FC/2013 č. C 0853193, v němž žalovaný uvedl, že *„na podpis oprávněné úřední osoby p. D.K. má být plynule navázán podpis žalobce a podpis žalobce není na žádném pokutovém bloku zcela shodný, naopak všechny jeho podpisy se od sebe odlišují“*, žalobce sdělil, že pokutový blok je způsobitelným podkladem pro zápis bodů pouze tehdy, když se na něm nachází podpis přestupce. Právě podpisem na pokutovém bloku dává přestupce souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení. Na základě pokutového bloku, který podpis přestupce neobsahuje, nelze provést zápis bodů, a to i kdyby byl přestupce na místě přestupku fyzicky přítomen a byl spolehlivě ztotožněn. Pravost podpisu žalobce na sporném pokutovém bloku série FC/2013 č. C 0853193 byla ve správním řízení sporná. Žalobce výslovně pravost svého podpisu na předmětném pokutovém bloku zpochybňoval. Žalovaný spornost pravosti podpisu žalobce posoudil a vyhodnotil sám, aniž by k tomu provedl jakýkoliv důkaz, s výjimkou ověřené kopie pokutového bloku. Žalobce s takovým procesním postupem nesouhlasí.

Pokud byla sporována pravost podpisu, pak se správní orgány neměly spokojit s důkazem, byť ověřenou kopií listiny - pokutového bloku. Naopak měl být proveden důkaz originálem pokutového bloku. Pouze z originálu, pokud je originál obecně k dispozici, resp. je možné jej vyžádat, lze posuzovat, zda pokutový blok skutečně obsahuje dva na sebe plynule navazující podpisy nebo pouze podpis jediný. Z kopie pokutového bloku není zřejmé, zda byly použity dva psací prostředky, či psací prostředek jediný. Stejně tak není seznatelný podpisový tlak a další podpisové markanty.

Dále bylo třeba k posouzení pravosti podpisu provést důkazy další, a to přinejmenším opatřit srovnávací podpisy p. D.K. a tuto osobu vyslechnout. Bez provedení těchto důkazů nemůže správní orgán vědět, jak se p. K. podepisuje, a nemůže činit závěr o tom, zda jsou na sporném pokutovém bloku podpisy dva či podpis jediný. Námitka žalobce, že se nejedná o jeho pravý podpis, nebyla zjevně nedůvodná.

Jestliže podpisy mají na sebe plynule navazovat, pak se ve své podstatě jedná o jednu souvislou podpisovou čáru. Podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Podle § 52 správního řádu platí, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

V daném případě dle názoru žalobce správní orgány výše uvedené zásady nerespektovaly, dokazování bylo provedeno v neúplném a nedostatečném rozsahu a žalobou napadené rozhodnutí je proto nezákonné dle konstantní judikatury NSS - viz usnesení ze dne 14. 1. 2014, sp. zn. 5 As 126/2011, z něhož se podává: „[20] *Obecný požadavek na souladnost přestupkového řízení s limity ústavněprávními a mezinárodními však neopravňuje k tomu, aby u ustanovení upravujících procesní náležitosti přestupkového řízení byl použit takový výklad, který by fakticky bránil efektivnímu postupu. Jinými slovy řečeno, interpretace omezujících pravidel procesu ve správním trestání nemůže být natolik extenzivní, aby ve svých důsledcích znemožnila účinný postih za protiprávní jednání, (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 11. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 28/98, N 161/16 SbNU 185; č. 2/2000 Sb., rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 2. 9. 1998, Lauko proti Slovensku, stížnost č. 26138/95 a ze dne 2. 9. 1998, Kadubec proti Slovensku, stížnost č. 27061/95, Reports 1998-VI).* [21] *V možnosti nabízet důkazy a uplatnit prostředky ke své obraně je tak zapotřebí primárně vidět (v souladu s nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 30. 5. 2000, sp. zn. I. ÚS 533/98, N 81/18 SbNU 197) právo osoby, proti níž se řízení vede, a nikoliv povinnost správních orgánů. Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věta první správního řádu o povinnosti účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení se v řízení o přestupku neuplatní. Využije-li však obviněný ze spáchání přestupku svého práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného „domyslel“ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal.* [22] *Jiná je ovšem situace v případě tzv. aktivní obhajoby. Uvede-li obviněný v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k jejich prokázání důkazy, je správní orgán povinen se řádně vypořádat jak s těmito tvrzeními, tak i s nabízenými důkazy. To samozřejmě neznamená, že musí všechna tvrzení prověřit a nabízené důkazy provést. Pokud to však neučiní, musí svůj závěr přezkoumatelným způsobem vysvětlit. V řízení o přestupku přece postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).*“

V této souvislosti se dodává, že v případě žalobce se jednalo o tzv. aktivní obhajobu dle odd. 22 citovaného rozhodnutí NSS.

Pro úplnost pak žalobce uvádí, že dle jeho názoru se § 52 věta první správního řádu neuplatní nejenom v řízení o přestupku, nýbrž neuplatní se ani v řízení o námitkách proti záznamům bodů. Je tomu tak proto, že řízení o námitkách navazuje na spáchání přestupku, o kterém bylo rozhodnuto v blokovém - zjednodušeném řízení.

[V] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. i žalovaný (§ 51 odst. 1 věty první s. ř. s.) vyslovili s takovým postupem souhlas.

Žalobce z důvodu svého zdravotního stavu (omezená pohyblivost), který doložil lékařským potvrzením ze dne 12. 8. 2016, žádal o přednostní rozhodnutí ve věci ve smyslu § 56 s. ř. s. Zdejší soud žádosti vyhověl, když předmět řízení úzce souvisí s žalobcovým řidičským oprávněním, bez něhož se mu komplikují každodenní činnosti.

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 16. 2. 2016, čj. MMP/38201/16, dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů a provedené záznamy potvrdil.

Dle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

Dle § 52 správního řádu *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Leitmotivem žaloby a v podstatě jediným žalobním bodem byla tvrzená spornost pravosti žalobcova podpisu na pokutovém bloku série FC/2013 č. C 0853193.

Žalobce tuto námitku vznesl ve správním řízení, konkrétně v podání ze dne 3. 3. 2016 označeném jako „*Odvolání proti rozhodnutí ze dne 16. 2. 2016, Námitky proti záznamu bodů – nově činěné*“, kde uvedl mj., že sporovaný pokutový blok nepodepsal a ani nedal souhlas s vyřízením údajného přestupku v blokovém řízení. Dále konstatoval, že pokutový blok je nedostatečně čitelný v části popisu přestupkového jednání.

Žalovaný správní orgán se s námitkou vypořádal na str. 4 a 5, kde mj. uvedl: „(...) Odvolací správní orgán zjistil, že v horní části pokutového bloku se nacházejí osobní údaje odvolatele, z čehož lze vyvodit skutečnost, že přestupek nespáchala jiná osoba. Dále v popisu přestupkového jednání je uvedeno „ 21. 5. 2013, 14:28 hod., Starý Plzenec, Smetanova, řidič za jízdy neužil bezp. pás, § 6/1 a zák. č. 361/2000 Sb. 3P5 2191“ Dále je na pokutovém bloku uvedeno zákonné označení přestupku §125c, odst. 1, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Z popisu přestupku jednoznačně vyplývá, že odvolatel nebyl jako řidič za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil ustanovení § 6 odst. 1, písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ve spodní části pokutového bloku se pak nachází datum spáchání přestupku, t.j. 21. 5. 2013 a dále podpis oprávněné úřední osoby a podpis přestupce. K tomuto odvolací správní orgán uvádí, že okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je v tomto případě zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Po přezkoumání pokutového bloku je nutno konstatovat, že pokutový blok obsahuje veškeré údaje potřebné k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že podpis na pokutovém bloku je nečitelný a že odvolatel tento pokutový blok nepodepsal ani nesouhlasil s vyřízením tohoto přestupku v blokovém řízení. Naopak, údaje jsou dobře čitelné a pokutový blok je podepsaný a z tohoto vyplývá i souhlas odvolatele s projednávanou věcí.“.

Soud je přesvědčen, že argumentace žalovaného ob stojí.

Především nebylo možné si nepovšimnout, že žalobce v námitkách proti záznamu bodů datovaných dne 2. 12. 2015 k přestupku ze dne 21. 5. 2013 konstatoval: „*Namítám, že jsem se sice dopustil přestupku, avšak nikoliv přestupku, za který by se udělovaly body*“ a až v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, tedy v podání ze dne 3. 3. 2016, tvrdil, že podpis na pokutovém bloku není jeho. Tedy, žalobce si až za další čtvrtrok rozvzpomněl, že pokutový blok nepodepsal.

Takovou procesní strategii soud vnímá jako účelovou.

Předně, není pravdou, že by se žalobcův podpis na pokutovém bloku ze dne 21. 5. 2013, série FC/2013, č. C 0853193, „*zjevně odlišoval od ostatních jeho podpisů na ostatních pokutových blocích*“. Součástí správního spisu jsou např. pokutové bloky ze dne 5. 2. 2008 (série JE/2006, č. E 1463323), resp. ze dne 21. 5. 2007 (série C3/2003, č. S 0220825), resp. ze dne 9. 5. 2013 (série FC/2013, č. C 1431255), resp. ze dne 16. 3. 2015 (série FC/2013, č. C 1430532), kde jsou žalobcovy podpisy sice mírně odchylné od toho ze dne 21. 5. 2015, avšak všechny se shodují v základním rysu, totiž vlnovkovitým vedení podpisové čáry. Ke konstatování zjevných shodných podpisových markantů tak nebylo zapotřebí disponovat ani originálem pokutového bloku, ani vyslýchat službu konajícího policisty D.K., příp. si opatřovat jeho podpis pro srovnání.

Soud se rovněž neztotožnil s žalobcovým tvrzením, že oba podpisy na sebe plynule navazují. Barevná fotokopie skýtá oporu pro závěr, že podpis D.K. končí svislou čarou mezi

slovy „identifikačního“ a „všech“ (dotýká se písmene „h“ v tomto slově) a hned vedle začíná podpis žalobců, tedy nikoliv plynule navazuje.

Soud je přesvědčen, že správní orgány měly k dispozici dostatečné množství informací a podkladů, z nichž mohly dospět (a také dospěly) ke správnému závěru. Jejich postupu proto nebylo možno, v mezích daných žalobním bodem, ničeho vytknout.

[VI] Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Úspěšný žalovaný správní orgán žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. ledna 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková